

Regat

Alina Drăgan

În calea mea
Sare se-așterne,
Iar liniștea supurează din
Pereți.
Ungherele adulmecă
Prin gânduri,
Iar ferestrele sting
Lumina dintre mine
Și lume.
Totul adoarme,
Trezind realitățile
Nutrite
Prin amintiri frânte
Sau trivialități ostenite...

Cu masca pe obraz,
Mă feresc să mă declar
Regină peste
Microcosmosul meu
Neștiut de nimeni.
Însă petrec mult timp
Acolo,
rătăcindu-mi
Viețile pe care vreau
Să le întorc la matcă...

M-am hotărât să renunț
La așteptări,
La explicații inutile
Sau pierderi de sine...
Să-mi asum coroana
Și să mă retrag din
Lume.

În calea mea
Priviri se aștern,
Pașii îmi sunt grei,
Dar îmi culc inima pe
O pernă
Și sting luminile
Ca să le pot aprinde
Pe celelalte.
Orașele de acolo nu dorm

Niciodată,
Ci-mi veghează speranțele
Ca sa nu se sperie
Și să plece pe
Mare...
Marea aceea infinită
Dincolo de care
Mă așteaptă iubirea-mi
Rănită...

Cu masca pe obraz,
Mă feresc să mă
Declar regină
Peste microcosmosul
Meu infernal...